

**ACTA núm. 4 DE LA COMISSIÓ DE TREBALL DE L'ASSOCIACIÓ DE
PROPIETARIS FORESTALS "SERRA DE BELLMUNT – COLLSACABRA"**

Lloc: Ajuntament de Sant Pere de Torelló

Data: 2 de novembre de 2005

Hora: 18:30 h

Hi assisteixen:

Sr. F. Xavier Vilaró Castelltort, vice-president

Sr. Ignasi Camprubí Sanglas, propietari de Sant Pere de Torelló

Sr. Joan Soldevila Guardiola, propietari de Santa Maria de Besora

Sra. Elisabeth Vila d'Abadal Castilla, propietària de Vidrà

Sr. Josep Anglada Dorca, alcalde de Vidrà, representant de Bisaura

Sr. Jordi Fàbrega, alcalde de St. Pere de Torelló, representant de la Vall del Ges

Sr. Joaquim Espona, tècnic del Consorci de la Vall del Ges, Orís i Bisaura

Sr. Eduard Botey, Director del Parc comarcal de Montesquiú

Sr. Jordi Jurgens, Oficina de Parcs Naturals de la Diputació de Barcelona

Sr. Xavier Mateu, Centre de la Propietat Forestal

Sra. Teresa Cervera, Centre de la Propietat Forestal

Sr. Fèlix Mascort, Centre de la Propietat Forestal

Sr. Ignasi Castelló, Oficina de Prevenció d'Incendis de la Diputació de Barcelona

Sr. Agustí Busquets, Oficina de Prevenció d'Incendis de la Diputació de Barcelona

Sr. Joan Carles Àngel, tècnic de l'Associació

Excusen l'assistència:

Sra. Elisabeth Dalla Chiesa Bracons, presidenta

Sr. Jordi Rabert, propietari de Sora

Ordre de la reunió:

1. Lectura i aprovació, si s'escau, de l'acta anterior.
2. Primera discussió sobre la silvicultura del pi roig
3. Informacions diverses.
4. Precs i preguntes.

Desenvolupament de la reunió:

Primer:

Teresa Cervera, representant del Centre de la Propietat Forestal, presenta a Fèlix Mascort com a tècnic del CPF que participarà a les comissions de treball de l'associació, acceptant d'aquesta manera la invitació que la presidenta de l'associació havia adreçat a aquest organisme.

Teresa Cervera matisa que la participació del tècnic del Centre de la Propietat Forestal no vincula al CPF a complir els acords que es decideixin a la Comissió de Treball, ja que caldrà que els acords els aprovi el Consell Rector del CPF.

Ignasi Castelló, representant de l'Oficina de Prevenció d'Incendis de la Diputació de Barcelona, creu que la persona que assisteixi a les reunions en nom del Centre de la Propietat forestal hauria de tenir plena llibertat per consensuar amb la resta de la Comissió de Treball els temes que s'hi tractin.

S'aplaça la discussió fins a l'arribada del gerent del CPF, Xavier Mateu, que és previst que arribi a la reunió amb una mica de retard.

Segon:

El tècnic de l'Associació presenta les primeres dades per a la gestió del pi roig (**Document annex: Primeres dades per a la silvicultura del pi roig**).

En primer lloc es presenten unes dades d'existències i distribució del pi roig a Catalunya i unes dades mitjanes de les pinedes de pi roig a l'àmbit de l'associació. El tècnic explica que són dades mitjanes de valors molt diferents, i com a tal només tenen un valor orientatiu. Destaca que el pi roig es presenta en densitats molt diferents en funció de les zones i que aproximadament una tercera part de la superfície de pinedes de l'àmbit de l'associació són boscos mixtes de pi roig i roure. En aquest sentit, el tècnic de l'associació explica que els boscos de pi roig de l'àmbit de l'associació estan al límit de la seva distribució per que fa a l'altitud, la precipitació i la temperatura mitjana anual i que bona part de les pinedes són en realitat rouredes amb un estrat superior de pins que no es regeneren.

El tècnic explica que els inventaris forestals dels nou municipis ja s'han acabat de realitzar i que s'està a la fase d'anàlisi. Quan es tinguin els resultats aportaran dades molt més concretes que s'exposaran a la Comissió de Treball.

A continuació s'exposa un recull bibliogràfic sobre característiques de l'espècie que són importants de cara a la gestió i es fa una generalització de la gestió a Catalunya en boscos públics i boscos privats.

Xavier Mateu fa una esmena a la presentació i comenta que, de la mateixa manera que en els boscos privats es fa una diferenciació entre la planificació i la gestió, també s'hauria de fer en el cas de boscos públics. Ignasi Castelló diu que en boscos públics la gestió és similar a la planificada, és a dir, com a bosc regular, però que hi ha una manca de regeneració perquè arribada una edat dels arbres, no es fan tallades prou fortes com per iniciar la regeneració. S'acorda que s'investigarà més la gestió real de boscos públics de pi roig a Catalunya.

El tècnic de l'associació exposa una gràfica en la que s'observa que als municipis de Sora i Orís hi ha zones amb una qualitat d'estació molt bona, és a dir, on el pi roig pot assolir bons creixements i zones amb una qualitat d'estació molt dolenta. Jordi Jurgens explica que al parc de Montesquiú han elaborat una gràfica amb quatre qualitats d'estació i que les conclusions coincideixen amb les dades exposades. També s'observa que a partir dels 60 anys, la majoria dels arbres dominants són de les qualitats més baixes. Això, segons Jordi Jurgens, es pot explicar pel fet que a les zones més productives, els arbres es tallen abans, quan arriben a un determinat diàmetre. Els arbres de més de 60 anys només queden en peu, en general, a les zones on la qualitat d'estació és tan baixa que el volum d'aquests arbres madurs encara és petit.

Xavier Mateu comenta que seria interessant estudiar una gràfica que relacionés l'edat dels arbres dominants i el seu diàmetre. Joan Carles Àngel contesta que ha fet aquesta gràfica però que el núvol de punts no indica cap tendència. Explica que caldria destriar primer tots es arbres per qualitats d'estació i posteriorment fer aquestes regressions edat – diàmetre per a cada qualitat d'estació.

A continuació s'exposen dades de costos d'explotació i del mercat de la fusta de pi roig. Josep Anglada comenta que els costos de transport estan, normalment, per sobre

dels 9 €/tona perquè molt sovint el camió no pot arribar a peu de carregador per culpa de l'estat dels camins, de manera que cal carregar dues vegades, cosa que fa augmentar les despeses.

El tècnic de l'associació exposa una sèrie d'arguments segons els quals, tècnicament, la millor gestió per al pi roig és com a bosc regular. Explica que això suposaria convèncer la propietat que cal abandonar l'actual silvicultura de recol·lecció que es fa en moltes de les finques privades, segons la qual només es tallen els arbres grans, no s'aclareixen els arbres petits i malformats i no se segueix cap planificació, ni regular ni irregular de la massa.

Joan Carles Àngel explica que ha començat a treballar en balanços econòmics de diferents models de gestió, i que s'exposaran en posteriors reunions. Tot sembla indicar que caldrà establir un llindar entre qualitats d'estació. Per sobre d'aquest llindar es podrà plantejar una gestió encaminada a la producció de fusta de pi roig, però per sota d'aquesta només serà plantejable una gestió orientada al manteniment del sistema i a dotar al bosc de la major estabilitat possible davant possibles perturbacions: foc, plagues, assecades, etc.

Ignasi Castelló destaca la necessitat i la dificultat de convèncer als propietaris que tenen boscos que es consideraran fora de l'objectiu productiu de fusta que realment no poden esperar obtenir una renda de la fusta en aquestes zones.

Finalment s'exposen fotografies de boscos de pi roig dels municipis de Sora i Orís amb les corresponents dades d'inventari. Es tracta de zones molt diverses per que fa a densitats de l'arbrat, barreja amb roure o blada, estructura de la massa, etc. Fèlix Mascort expressa la complexitat de definir uns patrons per aplicar-los de forma genèrica, ja que cada finca és diferent i per tant la gestió no hauria de ser la mateixa. Joan Carles Àngel comenta que des de l'associació només es podrà treballar a partir de la planificació d'una gestió estàndard per després aplicar-la a cada finca que es decideixi associar-se.

Es discuteix la conveniència o no de mantenir el pi roig o bé convertir les masses mixtes en rouredes. Fèlix Mascort considera que cal estudiar la regeneració del pi roig

per decidir i també tenir en compte la dificultat i el cost de les intervencions que cal fer per perpetuar el pi roig: eliminar el sotabosc, remoure el sòl, etc.

Tercer:

S'inicia una intensa discussió entre Ignasi Castelló i Xavier Mateu sobre la capacitat d'actuar en nom del Centre de la Propietat Forestal de la persona que assisteixi a les Comissions de treball. Xavier Mateu reitera la disposició del Centre a treballar dins la Comissió de treball, tal i com es fa en altres associacions. De tota manera adverteix que el fet que la Comissió de treball aprovi un Pla Marc no eximeix del compliment de la Llei ni de la demanda dels permisos d'actuació.

Ignasi Castelló, Jordi Fàbrega i Francesc Vilaró hi estan d'acord, però creuen que no s'entendria que un cop aprovat el Pla Marc, no s'acceptés una planificació que haurà sigut acordada en consens entre la propietat forestal de la zona, els ajuntaments, i representants de la Diputació i la Generalitat.

Fèlix Mascort demana de ser informat amb anterioritat a la Comissió de treball sobre els temes a tractar per tal de poder-hi treballar amb antelació.

Quart:

La reunió acaba a les 21:30 hores.

Francesc Xavier Vilaró i Castelltort
Vice-president de l'Associació

Joan Carles Àngel Hernández
Tècnic de l'Associació